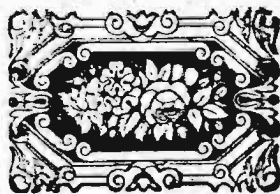

Ο ΑΠΟ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ
ΝΕΟΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΚΥΡΙΟΣ, ΚΥΡΙΟΣ
ΝΕΟΦΥΤΟΣ Ο Η.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

**Αδεία τοῦ Αυτοκρατορικοῦ Ὑπουργείου τῆς Δημ. Ἐκπαίδευσεως.*

ΥΠΟ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΑΓΚΑ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
1891

Τύπος Β. ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ Κουρσοῦ-Χάρ, ἀριθ. 3

1830

[2]

(217 x 145)

I.O.S.X. I 263

ΕΝ ΣΥΝΟΨΕΙ

τὰ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Πατριάρχου

Νεοφύτου τοῦ Η΄.

Φωνὴ θεία οὐρανόθεν πνεύσασα εἰσέδω ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἱεραρχῶν καὶ τῶν τοῦ Ἔθνους Λογάζων, ἀντιπροσώπων οὓς αἱ ἐνορίαι Κωνσταντινουπόλεως καὶ αἱ ὑπὸ τὸν πανάγιον Οἰκουμενικὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον ἐπαρχίαι ἐκλεξάμεναι ἀπέστειλαν εἰς τὴν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις πρὸς ἐκλογὴν Πατριάρχου, διαδόρου τοῦ ἀσκήτου **Λεονουσίου τοῦ Ε΄**. γενικὴν συνέλευσιν ὅθεν μετ' ἀνωμαλίαν τινὰ ἡμέρας τινὰς διαρκέσασαν, διασκεδασθείσης τέλος τῆς εὐίχλης καὶ γαλήνης γενομένης ἐκ τῆς πνευσάσης θείας αὔρας, σύμπαντες συνδεθέντες τῷ ἀδελφικῷ δεσμῷ ὁμοφώνως καὶ ὁμοθυμῶς ἐκήρυξαν στεντορείῳ τῇ φωνῇ Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως καὶ Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην τὸν ἀπὸ Νικοπόλεως Κύριον **Νεόφυτον τὸν Η΄**. τὸν τῇ ἔσω καὶ ἔξωθεν παιδείᾳ καὶ πολλαῖς ἀρεταῖς κεκοσμημένον, καὶ οὕτως τὰ ἐν ταῖς ὑπ' Αὐτοῦ πρότερον ποιμαινομέναις ἐπαρχίαις πεπραγμένα ἔργα γνωστὰ τοῖς πᾶσι καὶ ἔναυλα τῆς ἀκοᾶς τυγχάνουσι.

Δόξα ὅθεν καὶ τιμὴ καὶ στέφανος τῇ τε κλεινῇ ἱεραρχίᾳ καὶ τοῖς λογάσι τοῦ Ἔθνους χάρις καὶ εὐγνωμοσύνη τῇ **Α. Μ.** τῷ λαοφιλεῖ καὶ χαριτοβρῦτῳ Σουλτάνῳ, τῷ πεφωτισμένῳ Αὐτοκράτορι ἡμῶν, εὐμενῶς ἀποδεξαμένῳ τὴν τοῦ Πατριάρχου ἐκλογὴν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ **Κ. Νεοφύτου**. Ἄξιος πολλοῦ ἐπαίνου καὶ τῆς γενικῆς τοῦ Ἔθνους εὐγνωμοσύνης ἐστὶ καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Τοποτηρητῆς ἅγιος Βελεγράδων **Κ. Δωρόθεος** ἐπὶ τῇ εὐτυχεῖ καὶ ἐπιτυχεῖ πορείᾳ καὶ διεξαγωγῇ τῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Πατριάρχου ἀφορώσῃ, περὶ ἧς ἠγωνίσαστο οὐ μικρὸν, χρώμενος τρόπῳ σοφῷ, περινοίᾳ οὐ μικρᾷ καὶ ἐμπειρίᾳ οὐκ ὀλίγῃ, καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς γεραροῖς ἱεράρχαις καὶ τοῖς τοῦ γένους λογάσι καὶ ἐκλεκτοῖς.

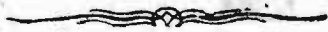
Οὐ μόνον ἐμφυχα ὄντα ἐχάρησαν καὶ συνευφράνθησαν τῷ χριστιανικῷ ὀρθοδόξῳ πληρώματι ἐπὶ τῇ ἀνάθῃ τοῦ Πατριάρχου εἰς τὸν Οἶκ. θρόνον, ἀλλὰ καὶ ἄψυχα ὄντων ὁ μέγας σφραγιστὸς ἐνεδύσατο τότε μᾶλλον ἢ ἄλλοτε τὴν στίλβουσαν κωνόχρουν στολὴν αὐτοῦ· οἱ δ' ἀστέρες ἐφαινοντο ἐν τῇ ποσὶ σφραγιστοῦ ἀφ' ἧς πολλῶ πλεον σελαγίζοντες τότε ἢ ἄλλοτε· εἰς οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ Οἴκ. Πατριαρχικοῦ θρόνου ἀνάστασις αὐτοῦ ἄνωθεν ἐγένετο.

Ἡ ἐπὶ τοῦ θρόνου οὖν, ἐφ' οὗ ἐκάθισεν Ἰωάννης ὁ Λουσότομος καὶ ὁ μέγας Φώτιος καὶ πᾶσα ἡ λαμπρὴ γραφαὶ τῶν μεγαλουργῶν, μεγαλωνύμων καὶ αἰδιόμιμων τῶν παρελθουσῶν γενεῶν Πατριαρχῶν ἀνάβασις τοῦ Κ. Ν. ἦτις ἀρεστὴ μὲν ὑπῆρξε τῷ Θεῷ, ἀποδεκτὴ δὲ διὰ τοῦτο τῷ Αυτοκράτορι χαρμόσυνος δὲ παντὶ τῷ ὀρθοδόξῳ πληρώματι, ἐτήκεν εἰς κήνην ἐν γένει πάντας καὶ ἰδίᾳ ἕνα ἕκαστον· ὄντων καὶ γηθουσίας ἐσπούσαν ἀντιπρόσωποι διαφορῶν σωματείων καὶ διευθυνταὶ ἐκπαιδευτηρίων, χρηστέμενοι καὶ προσφωνήσαντες τῷ νέῳ Πατριάρχῃ τὰ εἰκότα, φιλοτιμούμενοι· καὶ συναμιλλώμενοι τίς τὸν ἄλλον ὑπερβήσεται καὶ καλλιεπέτερον καὶ εὐγλωττότερον προσαγορεύσει, ὡς εἶδομεν ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ.

Οὐ μὴν ἀλλὰ μετὰ τῶν κεκτιμένων ἀξιώματα καὶ τῶν πνευματικῶν Ἀρχηγῶν τῶν ἀδελφῶν συγκίμων ἐθνῶν ἐκινήθησαν καὶ ἰδιῶται καὶ προσελθόντες συεχάρησαν τῷ νέῳ Πατριάρχῃ.

Ἐν τιαύτῃ οὖν κινήσει ἠδυνάμην ἐγὼ ὁ ταπεινὸς θεράπων τῶν Μουσῶν ἀδιάφορος εἶναι· οἷόν τε ἦν ἐμὲ, λέγω, ἐν τῇ γενικῇ ταύτῃ κινήσει καὶ χαρᾷ τὸν νηδύμον ἐξελίξαι; οὐχί· καὶ ὡς ὄντων συνταξίς τὸ ἀκλόουθον εἰδύλλιον μετὰ τὸν ταπεινὸν π.α. λιλιάν, τὴν ἐπομένην, προσελθὼν προσεζώ-

νησα τῷ Πατριάρχῃ καὶ εἶτα ἐξέδωκα αὐτὸ, πεπει-
σμένος ὢν ὅτι ἡ ἀποδοχὴ αὐτοῦ παρὰ τοῖς εὐγενέσιν ὁμο-
γενέσι καὶ φιλοχρίστῃς ἀδελφοῖς καὶ εὐσεβέσι χριστιανοῖς
ἔσται ἰση τῇ χρηρᾷ αὐτῶν ἐπὶ τῷ εὐτυχεῖ τούτῳ γεγούνη,
τῇ ἐπὶ τοῦ Οἰκ. Πατριαρχικοῦ Θρόνου ἀναρρήσει τοῦ ἀπὸ
Νικοπόλεως Νεοφύτου τοῦ II'.

SISMANOGLIO
MUSEUM

Η ΠΡΟΣΔΑΔΙΑ

Τὴν παραγίαν καὶ χαριτόβρυτον δεξιὴν ἀσπαζόμενος, Παραγιώτατε Δέσποτα, ἐξαιτούμαι τὰς παραγίας εὐχὰς καὶ εὐλογίας Σοῦ τοῦ ἀναβάτητος ἐπὶ τοῦδε τοῦ παραγίου, ὑπερυψήλου καὶ Ἀποστολικοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου, εἰς ὃν εἶθε Κύριος ὁ θεὸς ἐπ' ἀγαθῶ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, Σὲ διαφυλίττοι ἄνοσον, ἄλυπον, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας καὶ στοιχοῦντα τοῖς ἰχνεσι τῶν μεγαλοεργῶν, μεγαλωνύμων καὶ ἀουδιμῶν τῶν παρελθουσῶν γενεῶν Πατριαρχῶν! ἵνα ὀρῶν Σε τοιοῦτον τὸ χριστιάνωμα ὀρθόδοξον πλήρωμα βοᾷ ἐκ καρδίας:

Ζήτω ὁ Οἶκ. Πατριάρχης Νεόφυτος ὁ Ησ Ζήτω!

[7]

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ ΑΝΑΒΑΣΙΝ

τῆς Α. Θ. Πανηγύρεως

ΤΟΥ ΑΠΟ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΚΥΡΙΟΥ, ΚΥΡΙΟΥ

ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΤΟΥ Η.

προσφωνηθέν τῇ Α. Θ. Π.

μετὰ τὴν ἐνθρόρισιν

ὑπὸ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΑΓΚΑ

[8]

 SISMANOGILIO
MIRAFIORI

[9]

Ο ΝΕΟΣ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Ὁ πολὺς καὶ μέγας θρόνος
τῶν πατριαρχείων πάλιν
λάμπει ἄπλετον ἐκπέμπει
εἰς τὰ ὄμματα μεγάλην.

Αἱ ἀκτῖνες ἐκ τοῦ θρόνου
πέμπονται αἱ φωτοβολοί
εἰς ὁρίζοντας καὶ πάντες
ἐκ χειρᾶς σκιρτῶσιν ὄλοι.

Ἐρεθίσαιτο πορφύραν
τὴν πολύτιμον ὁ θρόνος,
συνθροασίτης τῆς πρώτης
ἐκλιπούσης ταύτοχρόνως.

Ἐπ' αὐτοῦ ἅμ' ἀνελθόντος
πατριάρχου ὃν ἐζήτει
πρὸ τιος ἢ ἔδρα αὐτή,
ὡς ἢ φήμη τὸ κηρύττει.

Αὐτοκράτορος τῆ νεύσει
ἐξεχίθη ἐλαρότης
ἅμ' ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον
ὁ παρσεβαστος δεσπότης

Πάντοτε ὁ Ἄντοκράτωρ
καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει
πρὸς τὸ Γένος ἢ αἰτοργή του
ἔδειξεν ἡμῖν ἀπόσπῃ!

Διὰ τοῦτο καθ' ἑκάστην
ὑπὲρ τῆς ὕψους, δέου,
τοῦ μεγάλου ἐνεργέτου
Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου.

Ἐπιλήρων τις ἂν εἴη
τελευταίας εὐπορίας
ἢν ἐποίησε τὸ Γένος
μετὰ ἀκρας προθυμίας;

μακρὸς ὄθει αὐτοῦ βίος
τοῦ Γαζή Χαμίτ Σουλτάνου
καὶ μακρότερος ἐκείνου
τῆς ἀμφιλαφούς πλατάνου

Ἰπακούσας ὁ ρυμφίος
τῆς Μεγάλῃς ἐκκλησίας
τῆς κλιτικῆς ἱεραρχίας
καὶ λαοῦ τῆς ἰκασίας,
Ἐμπειρον ἀραβιδάξει
Κυβερνήτην εἰς λιμένα
κυβερνήσοντα τὸ σκάφος
καὶ ἐνάρετον ποιμένα.

Τὴν χαρὰν ἐπὶ τῇ ἡδῇ
εἰς τὸν θρόνον ἀναρρήσει
ὁ τηλεγράφος ἀγγέλλει
τῇ Ἀνατολῇ καὶ Δύσει.

Ἐπαδῶν Χριστοῦ Σωτῆρος
ψυχὴ πᾶσα καὶ καρδία
Σοὶ συγχαίρει ἢτε Ἄδικτος
καὶ ἡ Ἐως, Μεσημβρία

Διπλασία ὀρθοδοξῶν
τῆς καρδίας κυριεύει
χαρμονή, ὡς εὐμοιρῶντων
ἀμφοτέρων, βασιλεύει
Ἰθυτῶν ἐσθλῶν πάντων
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων,
εὐγενῶν ἐμφορουμένων
καὶ εὐφρήμων αἰσθημάτων.

Ἐνεκα δικαιοσύνης
σύνταρξε καὶ ἀληθείας
καὶ πραότητος συγχρόνως
μεθ' ἀγνῆς φιλοστοργίας.

Ἀγαπλήρωσον δὲ πάσας
τὰς ἐλλείψεις ἐχεφρόνως
καὶ προστάτενε γενναίως
τῶν δικαίων καὶ ἐντόνως.

Τὴν ὁμολογίαν πάντων
ἐμπνευστοῦ καὶ τῆν εἰρήνην
ταῖς καρδίαις ἡμῶν,
ἐν χάρι καὶ τῆν γαλήνην.

Τὰς εἰχλὰς καὶ εὐλογίας
ἐκ τῆς ἔδρας τῆς ἀγίας
ἐν ἡμέρᾳ πάσης ὥρα
ἀποπέμψαι ἡμῶν εὐθείας.
Τῷ λαῷ Σου, Πατριάρχᾳ,
οὐδαμῶς δὲ ἐκ χωρίου,
ἀφροσύνης ἀπὸ ταύτης
καὶ ἀπέχοντος σημείου.

Ἡ ζωὴ Σου ἔσται τότε
καὶ μακρὰ, χρησιμωτέρα,
ἀναπνεύσας ἐν ταύτῃ
τὸν περιγυροῦν ἕρα.

Πόσον θλίβεται, λυπείται
ὀρθοδόξου ἡ καρδία
καὶ ἐν μᾶ ταυταῖς ὅπου
ἀπὸ αὐτῆς ἡ ἀπορία!

Ζῆθι ὄθεν, ποιμενάρχᾳ,
διοικῶν μετὰ σφίσις
τὸ Σὸν ποιμνὶν ἀπαύστως
καὶ μετὰ τῆς περιουσίας.

τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1891

Γ. Νεάγκας

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΖΟΝ

Παναγιώτατε,

Δέξαι τὸν στέφανον τρίτον, ὅστις ἐξ ἀνέμων μὲν χειροποιήτων ἐστὶ πεπλεγμένος, ἐφημέρως μὲν τὴν ζωρότητα καὶ εὐωδίαν κεκτημένων, εἶτα δὲ φθειρομένων καὶ μαραιομένων, ἀλλ' ἐστὶ σύμβολον τοῦ ἐξ ἀνθέων ἀειθλῶν καὶ αἰωνίαν τὴν εὐωδίαν καὶ ζωρότητα δικτυλαττόντων στεφάνου ἐκείνου, δι' οὗ στέφουσιν οἱ ἅγιοι τοῦ Θεοῦ ἄγγελοι ἔμπροσθεν τοῦ μεγάλου καὶ ὑψηλοῦ Θεοῦ τοὺς τὸν ἐπὶ γῆς αὐτῶν προορισμὸν μετ' αὐταπαρνήσεως καὶ εὐσυνειδησίας καὶ τὰ ὑψηλὰ αὐτῶν καθήκοντα ἐκ τῆς ὑπερυψήλου αὐτῶν θέσεως καὶ περιωπῆς ἐκπληροῦντας, τοὺς τὰ πάντα τοῖς πᾶσι γιγνομένους ἵνα τοὺς πάντας κερδήσωσι ἀπέναντι δὲ τῆς ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης πάντα τ' ἄλλα εἰς οὐδὲν λογιζόμενος.

Δόξα τῷ ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ὅτι εἰσήκουσε τῆς δεήσεως ἡμῶν καὶ ἐξεπλήρωσε τὰς εὐχὰς σύμπαντος τοῦ ὀρθοδόξου χριστιανώμου πληρώματος.

Ἄλλ' αἱ δεήσεις καὶ εὐχαὶ τίνες ἦσαν; ἵνα Σε ἴδωμεν ἐπὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου, ὅστις πρὸ πολλοῦ Σε ἐζήτη καὶ Σε βλέπομεν ἰδού σήμερον εὐτυχῶς καθήμενον ἐνδόξως ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Σοι συγχαίρει ἐπὶ τούτῳ σύμπασα ἡ ὀρθοδοξία.

Ἡ ἀγγελία τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει χαρισμένου τούτου γεγονότος διασχίσασα διὰ τοῦ τηλεγραφικοῦ σύρματος οὐ-

ρια σκίοντα καὶ θηλάστας ἠχηέστας καὶ τοὺς Ὠκεανούς καὶ καταφθάσασα εἰς τὰ τετραπέρατα τοῦ κόσμου εἰσεπήδησε μέχρι τῶν ἀντιπόδων.

Ἐκ τῆς ἀναβάσεώς Σου ἐπὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου πολλὰ ἀναμένονται, ἐὰν ἐπιτρέπῃται ἡμῖν τεκμήρασθαι τοῦτο ἐκ τῶν ἐν ταῖς ὑπὸ Σοῦ ποιαινομέναις ἐπαρχίαις πεπραγμένων ἔργων.

Ἐφ' ᾧ σήμερον μία καὶ κοινὴ εὐχὴ ἀκούεται εἰς τὴν ἀτμοσφαιραν διασκεδαζομένη: Ζήτω εἰς λυκάβαντας ὅτι πλείστους ὁ ἐκλεκτός τοῦ ἔθνους καὶ τῆς κλεινῆς Ἱεραρχίας, ἵνα τὰ μὲν ἐλλείποντα ἀναπληρώσῃ, τὰ δὲ γρήζοντα ἐπανορθώσεως ἀνορθώσῃ, καὶ τὴν Εκκλησίαν ἐν τῇ ἐμπρεπούσῃ θέσει τάξῃ!

Ἄλλὰ πρὶν τῆ, Παναγιώτατε πατέρ, ἀποχωρήσωμεν, ὅπως μὴ πλέον Σε ἐνοχλήσωμεν κεκμηκότα καὶ ἀπειρηκότα, ἐξ ὧν περὶ Σε εἶδες, ἤκουσας, ἀντελήφθης καὶ ἀπεκρίνω καταλληλῶς καὶ εὐπρεπῶς τοῖς τῶν πάντων συγχαρητηρίοις ἐπὶ τῇ εἰς τὸν ὑψηλὸν καὶ πανσέβαστον τοῦτον θρόνον ἀναβάσει Σου, τείνον τὴν παναγίαν δεξιάν Σου, καὶ εὐλόγησον τοὺς τὸ αἶσθημα τῆς χαρᾶς αὐτῶν καὶ σύμπαντος τοῦ ἔθνους ἐπὶ τῷ τελεσθέντι γεγονότι ἐκφράζοντας, ἵν' ἐλθούσης τῆς τοῦ Θεοῦ χάριτος ἐπὶ τῶν οἰκῶν αὐτῶν, εὖ αὐτοῖς γένηται καὶ μακρόβιοι ὦσιν ἐπὶ τῆς γῆς.

Γ. Ν.

ἐκ Κλεισοῦρας.

[15]

 SISMANOGGIO
MEGARÒ

[16]

 SISMANOGGIO
MIRALTO